

בשמלה אדומה ושתי צמות,

ילדה קטנה, יחידה ותמה

עמדה ושאלה – למה?

וכל הרי הגעש וכל הסערות

עמדו מזעפם ולא מצאו תשובה.

יונתן הקטן רץ בבוקר אל הגן

הוא טיפס על העץ אפרוחים חיפש

אוי ואבוי לו לשובב, חור גדול במכנסיו

מן העץ התגלגל ועונשו קיבל

אני אוהב שוקולד ועוגות גבינה

וארטיק וסוכריות ותות גינה

אני אוהב ימי הולדת ושקיות עם דברים טובים

ואת השמש ואת הירח וגם כמה כוכבים.

אפונה וגזר ישובו במקרר

ויחד עם בטטה התחילו לקטר:

"קר לי ברגליים, תדליק תלמורה בקיר,

כי חושך מצרים, אז באו נשיר".

תנו לגדול בשקט בערוגה בכפר.

שם תזרח השמש גם מחר

תנו לגדול בשקט בלי לקפוא מקור

רק קצת זבל, מים וגם אור.

אפונה וגזר, ישוב בתוך מחבט.

ויחד עם בטטה רצו להיות לבד

אך שזד ושבר, מישוה גפרור מדליק

ושמן מכל עבר, זה לא מצחיק!

כי חושך מצרים, אז באו נשיר.

חץ בן סוסי, חץ ודהל חץ בביקעה, טוס בהל

חצה, טוסה, יום וליל – פרש אני ובן חיל!

אני רץ. אני חייב להספיק כל מה שהעולם מציע

כל זמן שהאוויר מגיע וזה לא מפריע ומלטף אותי.

ויש אצלך אור, למה לי לעצור.

אני יודע אני דז וזה פוגע, בלב שלי יש חור

שאי אפשר לסגור ואני רץ...

בים הרוגע השמש שוקע למי מתגעגע

לי ולך, לי ולך, לי ולך.

בהצלחה באימון!